

ftab. Det er navnlig det Spørgsmaal, jeg vil rette til den højtærede Minister — for jeg sender ikke de Forhold i Artilleriet — om der er en saadan Væsenforskel, som jeg har hørt Tale om, mellem Artilleriets Sædler og Rytteriets? Kunde vi faa oplyst alle de Misbrug, der ske, vilde det blive en lang Riste. Jeg tror, som jeg begyndte med at sige, at de senere sig ikke for at klapse dem ganske alvorligt. Ja, det ærede Medlem fra Byngby (Colding) ryfter paa Hovedet, men det er jo lykkeligvis mig adskillige Gange i denne Sal at staffe mig Bevis for, at det er saa, og det kan gerne være, at det ærede Medlem kunde have godt af en Gang at faa Bys i denne Sag. I dette Tilfælde tror jeg ikke, der er mere at gøre, jeg tror, at det nærmest er et Ulykkestilfælde, der her er foregaaet.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal begynde med at omtale de enkelte Punkter, som ikke staa i Forbindelse med Vædringsforslagene, og jeg skal da, siden den foregaaende ærede Taler lige nu har sluttet med dette Ulykkestilfælde i Aarhus, som er blevet omtalt baade af den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Helsingør, begynde med at omtale dette. Jeg skal fremsætte den almindelige Bemærkning, at jeg vilde have sat Pris paa, om den ærede Ordfører, naar han vilde frembringe et saadant Punkt nu her, havde gjort mig opmærksom paa de Indvendinger, han havde derved og sendt mig i Tide Sagen igen. Jeg har sendt alle Dokumenter, efter selv naturligvis at have gjort mig bekendt dermed, hen til Udvalget, og det er naturligvis uanstændigt for mig, selv om jeg ogsaa i og for sig er ganske godt inde i denne Sag, i Detaillerne at kunne imødegaa den ærede Ordfører, da den ligger saa langt tilbage i Tiden. Jeg har jo nemlig adskillige Sager at læse igennem i Marenes Løb, og jeg kan sige i Dagens Løb, saa at den ene næsten fortrænger den anden. Jeg vilde som sagt have sat Pris derpaa; saa kunde jeg maaske have givet den ærede Ordfører nogle Oplysninger, som jeg nu ikke kan give ham. Hvad Sagen i sin Almindelighed angaar, tror jeg ogsaa, man maa sige det, som den ærede sidste Taler sluttede med, at det er en ulykkelige Hændelse, som er sket, og som kan ske ved Øvelser i Ridning. I det netop han siger det, antager jeg ogsaa, at han indrømmer, at der i hvert Tilfælde her — selv om han ellers tror, at der finder en Mængde Misbrug Sted i Hæren — ikke er sket noget saadant, thi ellers vilde det ærede Medlem sikkert være kommet frem dermed.

Til den ærede Ordfører skal jeg gøre nogle mere almindelige Bemærkninger. Naar han undrede sig over, at Øvelsen fandt Sted i Ridehuset, uagtet det var befalet, at den skulde foretages et andet Sted, saa er det ikke mærkeligere end saa mange andre Ting, der ske. Saadanne Overtrædelser kunne finde Sted, og det er dog kun en ringe Ting, det drejer sig om her. Den ærede Ordfører gav et Billede af, hvorledes en højere Officer kommer for at inspicere og ikke kan finde Afdelingen paa det Sted, hvor den skulde være. Men det, det her drejer sig om, er, at benytte en Ridebane, der ligger inden- eller uden for Ridehuset. Kommer nu en af de højere Officerer og finder ikke Folkene paa Ridebanen, saa finder han dem inde i Ridehuset ved Siden af. Jeg tør ikke sige med Sikkerhed, om det forholder sig saaledes, da det som sagt er længe siden, jeg læste Forhørene, og da jeg desuden har en Del Oplysninger fra anden Side, eftersom jeg vidtløstigt har diskuteret Sagen med vedkommende Afdelingschef. Naar jeg derfor nævner Ting, som maaske ikke kom frem i Forhøret, er det noget, jeg mulig har fra ham. Naar det var paa Grund af Besret, at Søjntanten forlagde Øvelsen fra Banen ind i Ridehuset, saa var det jo altsaa kun af rent humane Hensyn, og selv om Banen i Ridehuset har været noget haard, maa man dog antage, den har været til at ride paa; det er jo et Ridehus's Bestemmelse, at man skal ride deri. Den ærede Ordfører kom dernæst ind paa Spørgsmaalet: Stroppeture. Han indrømmede dog, at det var oplyst her, at det ikke havde været nogen Stroppetur; men han kunde ikke forstaa, at det ikke var forlangt oplyst i Forhørene, hvor længe Øvelserne havde været. Øvelsen begyndte Kl. 11, men den ærede Ordfører tænkte sig — saaledes forstod jeg ham — Muligheden af, at den allerede var begyndt tidlig om Morgenen, altsaa at denne anstrængende Øvelse, som enkelte af de menige mente, den var, kunde have været i meget lang Tid. Men naar det i Forhøret er oplyst, at Øvelsen begyndte Kl. 11, falder det ikke noget Menneffe ind, at der er nogen, der kunde tænke sig Muligheden af, at den kunde være begyndt f. Eks. Kl. 5 om Morgenen. Altsaa, det er meget rimeligt, at hverken Auditøren eller nogen af Bisidderne vilde søge Oplysninger om dette. Uheldet skete 10 Minutter efter, at Øvelsen var begyndt. (Ordføreren [Tutein]: Det staaer ikke i Forhørene.) Jo, der staaer, at de kom ind Kl. 11; men en saadan Øvelse varer kun en Time, det vide alle, der sidde i Forhøret, saa de tænke ikke